

& autoritatem Ministerii imminuisse. Unde bonorum Ecclesiasticorum tempore R. abusus ? quo damno hoc factum, male hoc adscribunt L. R. crassiores Fanatici I. Ipse Arnoldus hoc negat, Thomasius huic opinioni recte contradicit II. quod Thomasii judicium probatur III. & A. C. ab hac culpa liberatur IV. L. denique reliquit honorem Ministerio V.

Praejudic. XI. Cultus publici omniumque Ceremoniarum abrogationem intendisse. Cavillatio Arnoldi I. II. cui reclamant genuinus verborum Lutheri sensus, templorum natura, prima Reform. temporum facies III. prudentia & ipsius L. praxis IV.

Praejudic. XII. Sacramentorum dignitatem impugnasse, de Baptismo I. & de S. Coena II. hoc scribit Arnoldus, aliud evincunt conditio eorum, ad quos provocat, Lutheri confessio III. Arnoldus, & non Lutherus cum Anabaptistis & Fanaticis conspirat IV.

Praejudic. XIII. Docendi & credendi Libertinismum introduxisse. Christianam libertatem, non licentiam restituit Lutherus, quod Fanatici & Indifferentiae contendunt I. II. quid summo Magistratui circa doctrinae puritatem competit, ostenditur III. Lutheri sententia explicatur, praxis a tyrannde defenditur IV.

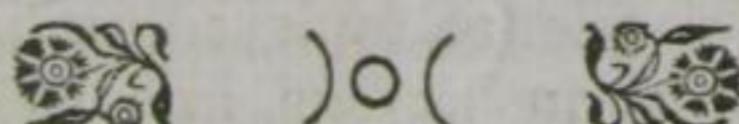
Praejudic. XIV. Controversias auxisse, novasque produxisse. Judicarunt primo ita Pontificii, deinceps Fanatici, imprimis Arnoldus, ubi de Huberi sententia I. sed opponuntur controversiarum momentum, earum autores & indeoles II. discrimen inter

doctrinae objecta & modum disputandi ostenditur, utpote qui sit necessarius III. discrimen in ipsis explorandis sententiis IV. Confutatur porro praejudicium rationibus historicis, quod Lutherus nunquam alicujus controversiae autor fuit V. Carolstadium & Schwenckfeldium ad errores propalando intempestive contradicendo non adegit VI. Controversiae cum Pontificiis praecipuum fuerunt R. momentum VII.

Praejudic. XV. a Zwinglio fuisse impeditum, Thomasius hujus Praejudicii defensor I. refellitur II. & III.

Praejudic. XVI. Multa Papatus fermenta retinuisse. Novatorum consuetudo in hoc genere ubique recepta exponitur I. speciatim vero, quando nostram Theologiam Systematicam velut pontificium fermentum traducunt II. III. ubi status controversiae recte formatur IV. contrarium Scriptura & Hist. Eccles. evincunt V. II) quando L. L. S. S. ita criminantur, ubi instar omnium Quirinus Kuhlmannus VI. qui tamen probatur ab Arnoldo VII. doctrina nostra vindicatur VIII. III) quando dogmata de Ecclesia ejusque regimine ac ordine &c. Crypto-Papismi suspecta reddere laborant IX. quae cavillatio destruitur X. XI. XII. IV) Locum de Conjugio & Adiaphoritis ex Papatu assumptum dictitant, quod perstringitur XIII. XIV.

Praejudic. XVII. L. R. fuisse Prodromum saltem expectandae universalis Reformationis. Causa hujus Praejudicii, & in quoniam consistat, investigatur I. II. improbatur III. dissertationi finis tandem imponitur IV.

CL. DO-